

CHÚA NHẬT TUẦN XXX MÙA THUỜNG NIÊN NĂM A

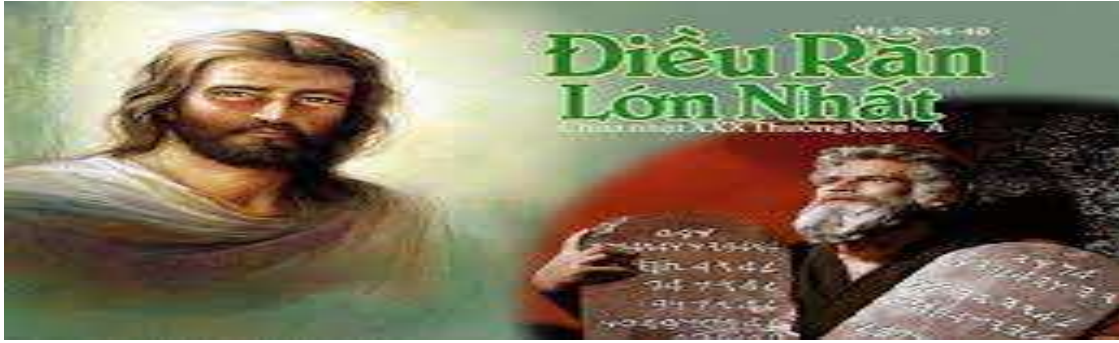
⇒ Đây Chúa phán: “Người chớ làm phiền lòng và ức hiếp khách ngoại kiều: vì các người cũng là khách ngoại kiều ngụ trong đất Ai-cập. *Các người đừng làm hại cô nhi quả phụ. Nếu các người hà hiếp những kẻ ấy, họ sẽ kêu thầu đến Ta, và chính Ta đã nghe tiếng họ kêu van. Ta sẽ nổi cơn thịnh nộ, sẽ dùng gươm giết các người, vợ các người sẽ phải goá bụa, và con cái các người sẽ phải mồ côi.*

Nếu người cho người nghèo khó nào trong dân cùng định cư với người mượn tiền, thì người chớ hối thúc nó như kẻ đặt nợ ăn lãi quen làm, và chớ bắt nó chịu lãi nặng. Nếu người nhận áo sớng của người lảng giềng cầm cố, người hãy trả lại cho kẻ ấy trước khi mặt trời lặn: vì nó chỉ có một áo ấy che thân, và không còn chiếc nào khác mặc để ngủ; nếu kẻ ấy kêu van đến Ta, Ta sẽ nhậm lời nó, vì Ta là Đấng thương xót”. (Xh 22:21-27)

⇒ Anh em thân mến, khi chúng tôi còn ở giữa anh em, anh em biết chúng tôi sống thế nào vì anh em. Và anh em đã noi gương chúng tôi và noi gương Chúa, đã nhận lấy lời rao giảng giữa bao gian truân, với lòng hân hoan trong Thánh Thần, đến nỗi anh em đã nên mẫu mực cho mọi kẻ tin đạo trong xứ Macêđônia và Akaia.

Vì từ nơi anh em, Tin mừng vang dội không những trong xứ Macêđônia và Akaia, mà còn trong mọi nơi; lòng tin của anh em vào Thiên Chúa đã quá rõ ràng, đến nỗi chúng tôi không còn nói thêm làm gì nữa. Vì người ta thuật lại việc chúng tôi đã đến với anh em thế nào, và anh em đã bỏ tà thần trở về với Thiên Chúa làm sao để phụng thờ Thiên Chúa hằng sống và chân thật, để trông đợi Con của Người từ trời mà đến, “Đấng mà Người đã làm cho từ cõi chết sống lại”, là Đức Giê-su, Đấng đã giải thoát chúng ta khỏi cơn thịnh nộ sắp đến. (1Tx 1:5c-10)

⇒ Khi nghe tin Đức Giê-su đã làm cho nhóm Xa-đốc phải câm miệng, thì những người Pha-ri-sêu họp nhau lại. Rồi một người thông luật trong nhóm hỏi Đức Giê-su để thử Người rằng: “Thưa Thầy, trong sách Luật Mô-sê, điều răn nào là điều răn trọng nhất?” Đức Giê-su đáp: **“Người phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của người, hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn người. Đó là điều răn quan trọng nhất và điều răn thứ nhất. Còn điều răn thứ hai, cũng giống điều răn ấy, là: “Người phải yêu người thân cận như chính mình. Tất cả Luật Mô-sê và các sách ngôn sứ đều tùy thuộc vào hai điều răn ấy.”** (Mt 22:34-40)



+> “...Nếu người cho người nghèo khó nào trong dân cùng định cư với người mượn tiền, thì người chớ hối thúc nó như kẻ đặt nợ ăn lãi quen làm, và chớ bắt nó chịu lãi nặng.”

== Chúng ta thường nói: “bán đắt mua rẻ” là lẽ thường tình của việc bán buôn!

= Ai mà không mong ước “bán cho được giá?” – bán giá “cắc cớ” cũng không sao, miễn là “càng lời nhiều càng tốt”, phải không?

= Ai mà không mong mua vật dụng/thực phẩm “on sale”, nghĩa là nếu được trả giá thì trả rẻ gấp 5 gấp 10?

= Ngân hàng nào mà không muốn “chiêu khách” bằng cách tăng tiền lãi deposit lên càng cao càng tốt?

→ “... chớ bắt nó chịu lãi nặng.” – Anh Chị Em nghĩ sao?

→ Thiệt là “luật mua bán giữa con người với con người” nếu đối chiếu với “luật THƯƠNG NGƯỜI NHƯ THỂ THƯƠNG THÂN” phán truyền từ Đấng Tạo Hóa ra cho con người đối với con người khác xa một trời một vực. NHƯNG nếu không tuân theo Ý của Đấng Tạo Hóa thì “... Các người đừng làm hại cô nhi quả phụ. Nếu các người hà hiếp những kẻ ấy, họ sẽ kêu thấu đến Ta, và chính Ta đã nghe tiếng họ kêu van. Ta sẽ nổi cơn thịnh nộ, sẽ dùng gươm giết các người, vợ các người sẽ phải góa bụa, và con cái các người sẽ phải mồ côi.”



+> “Ngươi phải yêu mến Đức Chúa, Thiên Chúa của ngươi, hết lòng, hết linh hồn và hết trí khôn ngươi. Đó là điều răn quan trọng nhất - ...Còn điều răn thứ hai, cũng giống điều răn ấy, là: “ Ngươi phải yêu người thân cận như chính mình. Tất cả Luật Mô-sê và các sách ngôn sứ đều tùy thuộc vào hai điều răn ấy.”

== MÊN CHÚA – YÊU NGƯỜI

➔ It's simple!

➔ But NOT so simple!

== Mời Anh Chị Em đọc (từ đầu đến cuối) cuộc đối thoại với một cô sinh viên trẻ tuổi trên máy bay, trên đường cùng đi Moscow:

www.lasan.org/lasan-readings/english/simple-not-so.htm